Súkromná základná škola
S.E.N.E.C.

INAKÍ

Informačný Nápaditý Akčný Kreatívny Iha

3/2019

školský časopis
Súkromnej základnej školy, Kysucká 14, Senec

FOTOREPORTÁŽ

Nový školský rok sme všetci nasadli no loď plnú zábavy a povinností na čele s našou kapitánkou Ivetou Barkovou. Privítali sme nových prváčikov, ktorí rozšírili rady našej školy. (Foto: 1.-2.)

1.

2.

3.

Projekt Rozhýb svoju školu úspešne rozvibroval všetky vekové kategórie. Odskúšali sme si rôzne športové disciplíny a zaujímavé aktivity. (Foto: 3.-4.)

4.

V októbri sme sa pripojili k ostatným európskym krajinám a projektovým vyučovaním sme oslávili už 18. ročník Európskeho dňa jazykov. Chutil, znel, voňal a vyzeral úžasne! (Foto: 5.-7.)

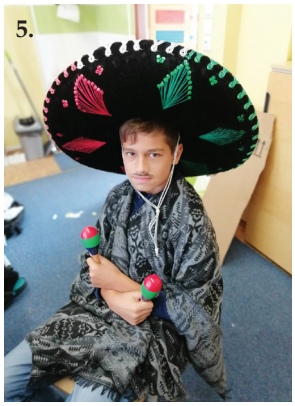
5.

6.

7.

Obsah

Fotoreportáž 2
Úvodník 3
Predstavujeme vám 4-5
Pod kožu 6-7
Spravodajské okienko 8-11
Po stopách našej histórie 12-13
Čo nás učí „Ja a my“ 13
Prvácka pasovačka je za nami ... 14
Kopanec 15
Výlet do Modry 16
Čítanie s babi Tonkou 17
Žiacka školská rada 18
V školskom klube je nám fajn 19
Určite si pozrite! 20-21
Moje prázdniny 21-22
Modlitba za malého princa 22
Vianočná anketa 23
Recepty 24
Na voľné chvíle 25-27
Fotosúťaž 28

Perex

Tretie číslo školského časopisu Súkromnej základnej školy, Kysucká 14, Senec
Vydané v decembri 2019 v náklade 150 ks.
Redakčná rada: *Elena Jasenovcová, Nina Tereza Andrejčáková, Lucia Božiková, Adam Pikáli, Viktor Čukan, Martin Hajko, Samuel Molnár, Tomáš Nemoga, Adam Šuvada, Radovan Kuzma*
Zodpovedný redaktor: *Mgr. Dana Sýkorová*

Redakcia si vyhradzuje právo upravovať príspevky tak, aby sa po redakčných úpravách nezmenil ich význam.

U nás to ide aj inak

Začiatky bývajú ťažké. Zvyknúť si na niečo nové, neraz úplne iné, zmeniť zvyky...to všetko chce odhodlanie, odvahu a neraz i čas. Ten sme však tento raz nemali a do nového školského roku sme vhupli rýchlo, odvážne a určite aj s odhodlaním dať zo seba to najlepšie. Kolotoč povinností, ale aj zábavy sa začal, pre mňa úplne prvýkrát. O tom, že nebol len o učení sa v laviciach, sa presvedčíte aj na stránkach nášho časopisu, ktorý je nabitý článkami zo života našej školy. Všetci členovia redakčnej rady usilovne pracovali, aby vám v aktuálnom čísle priniesli čo najviac informácií. Predstavia vám nové tváre, ktoré odhalia svoje súkromie, spoznáte nové projekty i akcie, ktoré sme popri vyučovaní stihli. Lebo u nás to ide aj inak. Presvedčte sa sami...

Mgr. Dana Sýkorová

Nové tváre medzi nami

Nový školský rok s nami odštartovali aj nové tváre v učiteľskom zbore. Do našej školy pribudli Antónia Pivarčeková, Mgr. Eva Baloghová, Bc. Beáta Sebőková, Mgr. Antónia Štefanová, Oľga Grosschmidtová a Mgr. Dana Sýkorová. Vyspovedali sme ich pre vás, aby ste ich viac spoznali a položili sme im nasledovné otázky.

1. Odkiaľ ste?
2. Prečo ste prišli do našej školy?
3. Čo radi robíte vo voľnom čase?
4. Čo radi jete?
5. Ako sa tu cítite?

Antónia Pivarčeková

1. Pochádzam z Tomášova.
2. Počula som o dobrých deťoch, tak som tu.
3. Mám rada prechádzky so psom.
4. Rada jem najmä ovocie.
5. Cítim sa tu veľmi dobre, ďakujem.

Mgr. Eva Baloghová

1. Som z Nových Zámkov.
2. Prišla som sem, aby som bola bližšie k svojim deťom.
3. Rada čítam a chodím do prírody.
4. Moje obľúbené sú ovocie a zelenina.
5. Cítim sa tu so všetkými veľmi dobre.

Bc. Beáta Sebőková

1. Som z Galanty.
2. Podala som si sem žiadosť, pretože som mala dobré recenzie o škole.
3. Mám rada bezmäsité jedlá.
4. Rada chodím do prírody, rada sa korčuľujem a cvičím.
5. Cítim sa tu dobre, máme super kolektív.

Mgr. Antónia Štefanová

1. Pochádzam z Michaloviec.
2. Chcela som tu pracovať.
3. Spím, chodím na prechádzky so psíkmi, športujem a kreslím.
4. Paradajková polievka a vyprážaný syr s hranolčekmi.
5. Žiaci sú super, kolektív je super, cítim sa tu super.

Oľga Grosschmidtová

1. Som zo Senca.
2. Bola som oslovená pánom farárom.
3. Starám sa o synovca Martinka.
4. Ryžový nákyp.
5. Cítim sa tu veľmi dobre.

Mgr. Dana Sýkorová

1. Žijem v Bernolákove.
2. Zaujal ma koncept školy a spôsob, akým sa tu vyučuje.
3. Šoférujem, počúvam hudbu a bicyklujem.
4. K mojim obľúbeným patria slovenská a talianska kuchyňa.
5. Mám super kolegov a milých žiakov, je mi tu fajn.

Škola pre všetkých

V rámci operačného programu Ľudské zdroje sa našej škole, podarilo získať nenávratný finančný príspevok vo výške 142 740 € na obdobie od októbra 2019 do septembra 2022. Finančné prostriedky sa použijú na splnenie hlavného cieľa projektu, ktorý sme nazvali **Škola pre všetkých**. Projekt je financovaný z prostriedkov Európskeho sociálneho fondu a Európskeho fondu regionálneho rozvoja. Cieľom projektu je zvýšiť inkluzívnosť a rovnaký prístup ku kvalitnému vzdelávaniu a zlepšiť výsledky a kompetencie detí a žiakov.

V rámci tohto projektu sme vytvorili a doplnili inkluzívny tím školy, ktorý momentálne tvoria školská psychologička, školská špeciálna pedagogička a traja pedagogickí asistenti. Inkluzívny tím je dôležitou súčasťou modernej školy, pretože počet detí, ktoré majú špeciálne výchovno-vzdelávacie potreby, detí, ktoré sa ocitnú v záťažových situáciách alebo detí, ktoré nezvládajú tlak doby, v ktorej žijeme, z roka na rok narastá. Z vlastnej skúsenosti vieme, že na to, aby sme zvládli inklúziu detí so ŠVVP, je nevyhnutná prítomnosť asistentov učiteľa v jednotlivých triedach. Inklúzia zlyháva práve preto, že nie je dostatok finančných prostriedkov na asistentov do každej školy/triedy, kde by boli potrební. Dúfame, že sa nám podarí finančné náklady spojené s inkluzívnym vzdelávaním aspoň čiastočne pokryť aj pomocou tohto nenávratného finančného príspevku a že odbornú pomoc pedagogických asistentov a špeciálnych pedagógov, individuálnu alebo skupinovú psychologickú starostlivosť, základnú diagnostiku a intervenčnú diagnostiku dostanú všetky deti, ktoré to budú potrebovať. Školská psychologička bude plniť aj poradnú funkciu v kariérnom poradenstve, pretože tento rok si naši prví deviataci budú vyberať stredné školy a pomoc rodiny, ale aj odborníkov je pri tomto prvom významnom rozhodnutí v ich živote veľmi dôležitá. Rodičia sa nemusia ničoho obávať, pretože všetky aktivity inkluzívneho tímu sa uskutočnia iba so súhlasom zákonného zástupcu dieťaťa.

Mgr. Iveta Barková

EURÓPSKA ÚNIA
Európsky sociálny fond
Európsky fond regionálneho rozvoja

MINISTERSTVO ŠKOLSTVA, VEDY, VÝSKUMU A ŠPORTU SLOVENSKEJ REPUBLIKY

OPERAČNÝ PROGRAM ĽUDSKÉ ZDROJE

Pod kožu

Máme pre vás novú rubriku. Pod kožu pôjdeme tým, ktorých stretávate takmer každý deň. Poznáte ich predovšetkým ako vašich pedagógov, ale neraz ani netušíte, čo všetko sa v nich skrýva, čomu sa venujú, keď opustia priestory našej školy. Ako prvú sme vyspovedali Mgr. Antóniu Štefanovú, ktorú všetci druhostupniari poznajú ako energickú učiteľku prírodovedných predmetov s veľmi osobitým prízvukom a tak trochu gangsterskou chôdzou. Postupne sa však o pani učiteľke Tonke Štefanovej, triednej v 4.A, dozvedáme aj iné pikošky, napríklad aj to, že nedá dopustiť na svoju starú Škodu Felíciu a miluje slovenskú prírodu.

Na SZŠ Senec pôsobíte ako učiteľka len necelé tri mesiace. Čo už teraz vnímate ako najväčší rozdiel medzi našou školou a školami v Nitrianskej Blatnici a v Topoľčanoch, kde ste predtým pôsobili?
Žiaden väčší rozdiel som nateraz nepostrehla, ale čo musím oceniť,to je komunikácia v pedagogickom kolektíve, s rodičmi a žiakmi. To je asi top.

Pochádzate z Michaloviec. Od vašich blízkych vás teda delí niekoľko stoviek kilometrov. Nebýva vám smutno?
Samozrejme, býva mi smutno. Ale časom som si trocha zvykla, keďže na vysokej škole som študovala v Bratislave.

Najviac vám však chýba asi váš miláčik, husky Aida.. Je pravda, že nosíte na krku amulet s jej srsťou?
To áno, chýba mi STRAŠNE MOC.... Nebol by telefonát s mojimi rodičmi, v ktorom sa neopýtam,

ako sa Aida má. Niekedy mi ju dajú aj k telefónu. Áno, srsť z nej nosím stále so sebou, ale či mi prináša šťastie, to neviem. Ale aspoň mám taký pocit, že je bližšie pri mne. Prívesok som si vyrobila tento rok v letnom výtvarníckom tábore, kde už tretí rok robím vedúcu.

Viete o tom, že ste skvelá motivátorka? Viacerí žiaci začali na hodinách biológie pracovať oveľa svedomitejšie po tom, čo ste im sľúbili vziať ich za odmenu do psieho útulku. Svoje sľuby zvyknete aj dodržať?
Fíha, ďakujem za pochvalu. Ale zase učenie sa nie je iba o odmenách, niečo za niečo (aj keď trochu aj áno ;), ale o nadobúdaní vedomostí, zručností a skúseností do samotného života. My vám ukážeme cestu, ale kráčať musíte sami. A pokiaľ ide o sľuby, snažím sa ich dodržať. Keď som začala učiť v Nitrianskej Blatnici, pridelili mi siedmakov, ktorým som sľúbila, že v deviatke ich zoberiem vlakom na východ do môjho Michiganu (Michalovce a Zemplínska šíravu), čo som aj dodržala.

Ktorý z predmetov, čo učíte, je vám najbližší?
Fúúúú, takto narýchlo si neviem vybrať, ale asi 50 na 50 biológia a chémia. Každý predmet, ktorý sa učíte, má niečo do seba. Nikdy nevieš, kde ťa postretne v živote. A keď si to tak zoberieme, všetko so všetkým súvisí, len treba možno hlbšie hľadať.

Aký najbláznivejší chemický experiment ste doteraz so žiakmi robili? Zažili ste už niekedy počas pokusu explóziu alebo iný trapas?

Veľké možnosti na pokusy som nemala, keďže som pôsobila v školách, kde potrebné pomôcky a chemikálie nemali zaobstarané. Tak som si pomohla sama. Ak bola hodina, kde som mohla demonštrovať pokus, tak som bola happy. A ukázala žiakom, že chémia nie je len iba o písaní a učení sa prvkov a vzorcov. Ale je aj pekná a kúzelná. Každý pokus, ktorý som doteraz robila, vyšiel tak, ako mal. Trapasy sa zatiaľ nekonali.

Občas nosievate uletené kostýmy. Učili ste nás už ako Michael Jackson či ako tekvicový strašiak. Sú všetky vaše kostýmy viazané len na istú príležitosť alebo po nich siahate aj vo všedné dni?

Zatiaľ ich mám len na isté príležitosti, ale zase aj podľa nálady, ako sa vyspím, či pôjdem napr. rockovo.

Máte mimoriadny výtvarný talent, s deťmi pracujete aj v rámci výtvarného krúžku Picasso. Ktorá z techník je vám najmilšia?

Každá výtvarná technika má svoje čaro, ale keď si mám vybrať, tak je to servítková technika, ktorú chcem naučiť aj deti na mojom krúžku. Rada kreslím portréty ceruzkou a batikujem tričká či posteľné obliečky.

Vidno na vás, že sa rada hýbete. Venujete sa nejakému športu aj aktívne?

V deviatich rokoch som začala hrávať hádzanú za ženský klub IUVENTA Michalovce. V klube som ostala až do mojich 19 rokov. Počas vysokej školy som v aktívnej hádzanej trochu poľavila, začala som s vytrvalostným behom. V zimnom období sa venujem lyžovaniu, snowboardu, korčuľovaniu alebo hokeju. Počas leta, odkedy mám Aidu, teda už osem rokov, spolu praktizujeme canicross, čo je beh so psom. Hádzaná síce stále zostáva v mojom živote, ale už

nie z pozície hráčky, ale ako rozhodkyne. A, samozrejme, nesmie chýbať balzam na dušu – spoznávanie nášho krásneho Slovenska a jeho zákutí formou turistiky.

Vieme o vás aj to, že ste fanúšičkou kultového filmového seriálu Hra o tróny. Čo vás na ňom zaujalo? Neodrádza vás brutalita niektorých scén? Ktorý z rodov vám je najsympatickejší?

Mám rada dobrodružno-fantastický žáner typu Pán prsteňov, Hobbit či Harry Potter, či už v knižnej, alebo filmovej podobe. Brutalita v tomto filme mi neprekáža, keď si zoberieme, že násilie bolo vždy súčasťou histórie. Na Hre o tróny ma však zaujalo najmä prírodné a historické prostredie, prelínanie scén a dejov. Z rodov, no jednoznačne Stark (symbol Vlk a hrdina John Snow).

A na záver možno trocha osobná otázka... Kde a ako sa vidíte v časovom horizonte piatich rokov?

Úprimne, ja ani neviem, čo sa mi prihodí zajtra, tobôž nie o päť rokov! Snažím si vychutnávať život tu a teraz. A riadim sa myšlienkou Marka Twaina dať každému dňu šancu, aby sa stal najkrajším dňom nášho života. Ale ak mám odpovedať, tak o päť rokov sa vidím v plavkách na Bora Bora... Srandujem, nie je to reálne, ale snívať môžem. A možno sa to raz aj splní. Ako raz povedal niekto múdry, nesnívajme svoj život, ale žime svoje sny!

Za rozhovor ďakuje
Nina Andrejčáková, 9.A

SPRAVODAJSKÉ OKIENKO

Spravodajstvo do periodík patrí, a tak sme sa ho rozhodli do nášho časopisu zaradiť aj my. V tejto novej rubrike vám budeme prinášať krátke správy o školských akciách, výletoch či exkurziách. Ak budete mať niečo zaujímavé pre nás aj vy a budete sa chcieť s nami podeliť, pošlite nám svoj príspevok do redakcie spolu s fotografiou. Zaradíme ho do aktuálneho čísla.

Betánia hostila našich siedmakov

Dňa 13.9.2019 sme so siedmakmi prijali pozvanie na návštevu komunitného centra Betánia v Senci, ktoré združuje približne dvadsiatku klientov so zdravotným, najmä mentálnym znevýhodnením. Okrem srdečného prijatia na brehu Slnečných jazier, veľkej dávky radosti, vďačnosti, pozitívnej energie a skvelých koláčov sa nám dostal aj prísľub, že nás klienti tohto centra naučia vyrábať niektoré hand-made produkty. Vo výrobe tradičných dekoračných predmetov sú totiž obyvatelia Betánie vskutku neprekonateľní. Už teraz sa tešíme na január, kedy nám prídu klienti Betánie opätovať návštevu do našej školy.

Mgr. Monika Andrejčáková

V Behu zdravia sme získali bronzovú medailu

Aj tento rok sa naši šikovní športovci zúčastnili tradičného Behu zdravia na Slnečných jazerách v Senci. V septembri 2019 za našu školu bežalo 34 detí. Prvé miesto vo svojich kategóriách získali: Maťko Krajčík a Saška Franeková, druhé miesto patrilo Oliverovi Gáborovi a na treťom mieste

sa umiestnili Michal Krajčík a Liam Kormančík. Celkovo sa naša škola umiestnila na 3.mieste! **-red-**

Tretiaci navštívili historické pamiatky Senca

V októbri sme sa zúčastnili náučnej vychádzky. Dňa 10.10.2019 sme sa my, žiaci 3. ročníka, vybrali pátrať po zaujímavých miestach v Senci. Sprevádzal nás

pán Strešňák z Mestského múzea, ktorý nám povedal zaujímavosti o historických miestach mesta. Boli sme pri Synagóge, kostole, videli sme Stĺp hanby, Mórový stĺp a sochu Alberta Szenciho Molnára. Nakoniec sme si prezreli Turecký dom. Na obed sme mali pizzu. Vychádzka sa všetkým žiakom páčila, pretože sme sa dozvedeli veľa o histórii nášho mesta.

Radovan Kuzma, 3.B

Deň zdravej výživy vzali šiestaci do svojich rúk

Dňa 10.10.2019 sa v našej jedálni nevarilo. Žiaci šiesteho ročníka to poňali po svojom. Zorganizovali si Deň zdravej výživy a venovali sa zdravému stravovaniu. Vo svojej réžii si pripravili chutný obed a spoločne ho aj zjedli. Hovorili o tom, ako jesť zdravo, pestro a aj vyvážene. Bol to príjemne veselý deň. **-red-**

Malý princ čakal na ôsmakov v divadle

Kultúru si v októbri užili aj žiaci 8.A. Dňa 14.10.2019 navštívili divadlo Jána Palárika v Trnave. Pozrieť sme si boli Malého princa, keďže sme sa o ňom učili. Herci to úžasne zahrali, kulisy boli biele až pôsobili ako z papiera. Veľmi originálne bol zahraný samotný princ, ktorého znázorňovala bábika. Sme radi, že nás učiteľky zobrali na takýto výlet a spestrili nám učivo.

žiaci 8.A

Pán Maznáčik všetkých dojal

Dňa 14.10.2019 sa celý prvý stupeň vybral do seneckého kina na film Pán Maznáčik. Bolo to o rozmaznanom krížencovi, ktorému zomrela majiteľka. Maznáčik žil dovtedy v luxuse a zrazu si musel zvykať na bežný život na ulici. Bolo tam veľa veselých i smutných momentov. Film sa nám veľmi páčil, pretože bol chvíľami veľmi dojímavý. Je vhodný pre všetky vekové kategórie.

Lucia Božiková 3.B

Anglické divadlo o lenivom medveďovi

Začiatkom novembra sme boli na zaujímavom divadelnom predstavení. Konalo sa 7.11.2019 v seneckom kine. Zvláštnosťou bolo, že bolo po anglicky. Rozumeli mu však všetci, pretože herci texty vtipne komentovali aj po slovensky. Príbeh bol o lenivom medveďovi, líške a o človeku. Medveď chcel iba spať a jesť, človek ho však vždy oklamal, a tak nakoniec pracoval aj keď nechcel. Bolo to vtipné, všetci sme si to užili.

Viktor Čukan, 4.B

Výchovný koncert o separovanom odpade

Dňa 11.11.2019 sme boli na výchovnom koncerte, ktorého sa zúčastnil celý prvý stupeň. Bol zaujímavý a vtipný. Tárajka a Popletajko nás spolu so zvieratkami z lesa hravou formou učili, ako triediť odpad. Odvážlivci, ktorí sa prihlásili, mali možnosť ísť na pódium. Medveď tam robil break dance.

-red-

Daphne nás učila, ako sa lepšie správať k prírode

Dňa 13.11.2019 k nám prišla návšteva na podporu Environmentálnej výchovy. Mimovládna nezisková organizácia Daphne nám ukázala, ako sa lepšie správať k prí-

rode. Žiaci sa v rámci programu Odpady! Putovanie odpadu dozvedeli, kam idú smeti z nášho koša. Spoločne diskutovali a hľadali cesty, ako zabrániť neustálemu zvyšovaniu sa množstva odpadu na Zemi. Potom si žiaci vlastnoručne vykúzlili aj praktické veci zo zdanlivo nepoužiteľného odpadu a vyrobili si nástenku, vďaka ktorej náš odpad skončí v tom správnom koši.

-red-

Exkurzia v Banskej Štiavnici

Od 17.-18.11.2019 sme my ôsmaci navštívili krásne mesto na strednom Slovensku - Banskú Štiavnicu. Boli sme tam za účelom naučiť sa niečo nové. Zistili sme napríklad aj to, že mesto sa nachádza na území bývalej sopky, ktorá vyhasla a vzniklo tak významné banské mesto. Tiež sme videli veľa pamiatok a banku

lásky, ktorá sa nám páčila zo všetkých najviac. A, samozrejme, zažili sme kopec zábavy! Preto ďakujeme pani učiteľkám Lenke Jasenovcovej a Monike Andrejčákovej, že nás zobrali so sebou.

Kristína Ženišová, 8.A

Naša škola má svoj spevácky zbor

Na našej škole vznikol detský spevácky zbor, ktorý navštevuje 19 detí. Dirigentom je Stanislav Grich a na klavíri sprevádza Zuzana Turcárová. Žiaci sa stretávajú pravidelne v piatok o 13:10. V repertoári majú už teraz zaujímavé piesne a tiež vianočné koledy. Prvýkrát ich budete môcť počuť na vianočnej akadémii.

Mgr. Stanislav Grich

Aj Ty v IT

Dňa 25.11.2019 navštívilo našu školu občianske združenie Aj Ty v IT, ktoré pomáha zvedavým dievčatám odhaliť krásy a možnosti nových technológií. Venuje sa práci s dievčatami od 8 rokov, cez stredné

školy až po špeciálne vzdelávacie programy určené pre dospelé ženy, ktorých cieľom je pomôcť im rozbehnúť kariéru v IT sfére. Dievčatá z tried 2.A a 3.A mali tak možnosť vyskúšať si bezplatný praktický workshop programovania s malým šikovným robotom – OZOBOTom. **-red-**

Po stopách našej histórie

V novembri nám, žiakom 9.A, pripravila pani riaditeľka dejepisnú exkurziu, a tak sme sa 6. – 8. 11. 2019 vybrali do Prahy. Keďže sa v deviatom ročníku preberajú svetové vojny a ešte len nedávne udalosti histórie, bol tento náš „výlet" zameraný hlavne na nežnú revolúciu a trochu aj holokaust.

Niektorí z nás už v Prahe boli, iní videli toto mesto prvýkrát. Cestovali sme vlakom z Bratislavy. Vlak mal príjazd do Prahy okolo obeda a keďže sme bývali iba na skok od Václavského námestia, tak sme sa tam rovno naobedovali. Potom nás už čakala prvá exkurzia po známych miestach , ktoré boli späté s dejinami Československa. Pani riaditeľka nám porozprávala o tomto námestí počas „sametovej" revolúcie, ale aj o smrti Jána Palacha. Z Václavského námestia sme prešli na Národní třídu, kde boli študenti v roku 1989 bití políciou. Videli sme aj výstavu fotografií z revolučných udalostí. Prahou sme sa túlali až do večera, potom sme únavou padli do postelí v našom hoteli MeetMe 23.

Na druhý deň nás autobus odviezol do Terezína. Ako prvú sme navštívili Malú pevnosť. Za čias nacistov slúžila ako väzenie hlavne pre Židov a ruských vojakov. Po prehliadke sme sa presunuli do mesta, ktoré boli za vojny celé zmenené na židovské geto. Tu sme videli múzeum o živote v Terezíne. Obe tieto miesta na nás silno zapôsobili a asi ešte hodinu po návrate do hlavného mesta som sa nevedela usmiať. Mali sme však pred sebou ešte celé popoludnie v historickom centre Prahy.

Niektorí z nás cestovali prvý raz metrom. Tým sme sa doviezli až pod Hradčany, kde sme obdivovali krásnu Katedrálu sv. Víta, dokonca sme mali možnosť nazrieť aj dnu. Pomalou prechádzkou Malou Stranou sme sa dostali až ku Karlovmu

mostu, ktorý bol síce plný turistov, ale pani riaditeľka povedala, že máme vlastne šťastie, že tých turistov nebolo až tak veľa. No ja si viac ani neviem predstaviť.

V posledný deň sme sa lanovkou vyviezli až na vyhliadkovú vežu na Petříne, ktorý je akousi pražskou Eifelovkou. Škoda, že tento deň bolo nad Prahou zamračené, inak by ten výhľad bol oveľa krajší. Navštívili sme aj zrkadlové bludisko, ktoré nás však trochu sklamalo, lebo bolo malé. Domov sme sa vracali unavení, ale plní nových zážitkov. Môžem povedať, že takúto skvelú exkurziu sme si všetci užili.

A čo na ňu hovoria aj moji ďalší spolužiaci?

Richard: „Návšteva Malej pevnosti mi utkvela v pamäti tým, že som si dokázal predstaviť, ako ľudia v tomto koncentračnom tábore žili. Podmienky boli katastrofálne a stále si neviem predstaviť, ako sa zmestilo 70 ľudí do miestnosti podobnej veľkej ako moja izba..."

Vojo: „Najviac ma zaujalo, že sa ľudia dokázali upáliť kvôli takým veciam, ako nesúhlas alebo protest."

Hana: „V Prahe som bola už tretíkrát, ale nikdy som nemala šancu ju takto spoznať. Aj napriek krátkemu času sme toho veľa stihli.“
Maťa: „Ďakujem za super exkurziu, škoda, že sme tam neboli dlhšie.“
Timo: „ Bolo to lepšie ako na lyžiarskom.“
Marína: „Celú návštevu Malej pevnosti mi v hlave behala myšlienka, ako toto všetko dokáže spôsobiť človek človeku. Iba tak, bez akéhokoľvek logického vysvetlenia. Utvrdila som sa, že sa nič podobné už nikdy nesmie dopustiť.“
Nikol: „Bola som ohúrená hneď, ako sme vystúpili z vlaku. Prahu som si vždy len predstavovala, keďže som tam nikdy predtým nebola. A bola presne taká ako v mojich predstavách.“
Lucia: „Dozvedela som sa, že geto znamená vyčlenenú časť mesta pre židov. Bývali tam v zlých podmienkach. Vidieť kresby detí z koncentračných táborov, veľké tabule s menami a predmety z tej doby bolo pre mňa náročné, ale zaujímavé. Taktiež čítať všetky tie zákazy a príkazy pre Židov.“

Nina Tereza Andrejčáková, 9.A

Čo nás učí „Ja a my“

Prvákom a druhákom pribudol nový predmet s familiárnym názvom Ja a my. Podporuje osobný a sociálny rozvoj žiaka s vlastnou identitou a hodnotovou orientáciou.

Kladie dôraz na zavedenie pravidiel spolužitia a životných zručností, ktoré deti vedú k slušnosti, zdvorilosti a etikete.Žiakom pomáha budovať vnútorný zmysel pre disciplínu a ovládanie sa. Deti sú vedené k otvorenej, kultivovanej komunikácii, prejaveniu kritického myslenia, sú motivované k celoživotnému vzdelávaniu a k práci pre spoločný cieľ. Predmet je úzko prepojený so skutočným životom v škole, žiaci sa učia používať životné zručnosti: aktívne počúvanie, zodpovednosť, spolupráca, najlepší osobný výkon, dôveryhodnosť, pravdivosť, neponižovanie, úcta, priateľstvo, riešenie problémov, zvedavosť a trpezlivosť nielen prostredníctvom dramatizácie, diskusie, písaním denníka či kreslením na danej hodine, ale aj využívaním daných pravidiel spolužitia v denno-dennej práci na hodinách a počas prestávok.
Pravidlá spolužitia a životné zručnosti sú súčasťou modelu VEU Susan Kovalikovej, ktorý sa úspešne uplatňuje od roku 1992 nielen na školách, ale aj v rôznych mimovládnych organizáciách.

Mgr. Dana Sýkorová

Prvácka pasovačka je za nami

Koncom októbra sme mali prvácku pasovačku. Prváci sa 28.10.2019 stali oficiálnymi žiakmi našej školy. Pasovali ich štvrtáci, ktorí si to celé aj pripravili.

Prváci museli prejsť tromi disciplínami: skúškou obratnosti, skúškou šikovnosti a skúškou odvahy. Svoju obratnosť museli dokázať tým, že zdolali jednoduchú prekážkovú dráhu. Šikovnosť si odskúšali na hádankách a odvahu si otestovali nad vedrom, ktoré ukrývalo tajný obsah- vnútro tekvice, v ktorej boli ukryté mince. Tie museli prváci vyloviť, čo niektorých riadne potrápilo. Všetci to však zvládli a prešli tunelom, na ktorého konci ich čakal pirát (p. učiteľka Tonka) s pomocníkmi (štvrtáčkami). Potom nasledoval sľub prváka. Na koniec bolo tanečné vystúpenie a občerstvenie, ktoré nám pripravili pasovaní prváci. Všetci sme sa dobre bavili a pasovačku prvákov oslávili tancom a dobrým jedlom, na ktoré boli pozvaní žiaci z prvého stupňa.

Viktor Čukan, 4.B

Kopanec

V jedno pochmúrne novembrové ráno sme sa my, deviataci, vybrali do Divadla J. Palárika v Trnave. To sme ešte netušili, že tá pochmúrnosť bude predzvesťou tragédie, ktorá sa odohrala nielen v divadelnom štúdiu, ale aj v skutočnosti – v Nemecku 18. 12. 2002... V tento deň sa nevinná zábavka zvrtla na zosmiešňovanie, zneužívanie, vraždu. Začiatok plný zmätku v nás vyvolával rôzne pocity. Ako sa hra vyvíjala, zistili sme, že sa prelínajú udalosti z minulosti s prítomnosťou. Počas hry sa otvorilo mnoho otázok, vo vzduchu viselo napätie, údiv, hrôza, nechápali sme, čoho je človek schopný.

Hlavnými postavami sú bratia Marko a Marcel Schönfeldovci, známi miestni skinheadi, vyznávači pravicového extrémizmu. Zlomovým momentom v hre bolo vykreslenie postavy Marka a jeho problémov, ktorým čelil v detstve – šikana, naznačené zneužívanie, výsmech, outsiderstvo... Zhodli sme sa, že asi tam pramenila jeho nenávisť k ľuďom až do takej miery, že bol schopný podieľať sa na vražde svojho kamaráta. Od úplného začiatku je Marko zobrazovaný ako zlý, chladný, nemilosrdný recidivista, ale ku koncu ho diváci spoznávame už natoľko, že s ním dokážeme súcitiť. Ale napriek tomu si nedokážeme predstaviť, že by sme zašli až tak ďaleko, aby sme niekoho dokázali zabiť.

Druhým silným momentom hry bolo, keď sa mladší brat Marcel priznal k vražde. Svoje komplexy sa snažil kompenzovať na spôsob scény z filmu Kult hákového kríža a slabšieho kamaráta Marinusa ubil k smrti. Urobil to bez akéhokoľvek dôvodu, a to veľmi brutálnym spôsobom. Na konci predstavenia zostal každý len ticho sedieť. Uvedomili sme si, čo spôsobujú traumy v živote ľudí, pochopili sme, ako sa nedá prerušiť kolobeh obete a tyrana a to, ako sa dedí nenávisť z generácie na generáciu. Tie otázky z hry boli náročné, ale po predstavení sme mali možnosť diskutovať s tvorcami z divadla a hercami v hlavných úlohách. Nielen hra, ale aj diskusia stáli za to. Aspoň trochu zmiernila naše zdesenie z konania mladých ľudí v samotnej hre a bola snáď dostatočným argumentom na odmietnutie akéhokoľvek extrémizmu, ktoré aj na Slovensku, žiaľ, silnie.

žiaci 9.A

Výlet do Modry

„Chcem s ňou ísť, vláčikom na výlet do Modry," spieva Elán. No bohužiaľ, vlak do Modry nejde. Preto sme sa rozhodli tam ísť autobusom.

Hneď na stanici nás čakala výborná pani sprievodkyňa. Spolu sme si prezreli Múzeum Ľudovíta Štúra a navštívili sme aj jeho pamätnú izbu. Po zaujímavej prehliadke sme zamierili ku kostolu sv. Štefana. Tam sme vyliezli na vrch veže a kochali sme sa krásnym výhľadom. Jemne prefúknutí sme sa vydali ku cintorínu. Cestou sme si pozreli evanjelické gymnázium, maličký uršulínsky kláštor a evanjelický kostol. Na cintoríne sme si uctili pamiatku Ľudovíta Štúra, Karla Štúra a Pavla Zocha. Po dobrom obede sme prešli k dielni, kde sa vyrába majolika. Milá teta nás previedla budovou a videli sme, ako sa takáto keramika vyrába. A zlatý klinec na záver sme si mohli ozdobiť naše vlastné vázičky. Po kreatívnej hodinke sme naše výtvory odovzdali a teraz už zdobia príbytky mnohých z nás. Ďakujeme našim pani učiteľkám, ktoré pre nás túto exkurziu prichystali a venovali jej veľa času.

Elena Jasenovcová, 7.A

Čítanie s babi Tonkou očarilo celú triedu

Spolu so siedmakmi ostávame verní milej októbrovej tradícii, ktorou je každoročné čítanie so starými rodičmi. Tentoraz sme pozvali medzi seba babičku Elenky, pani Tonku, ktorá deti zasvätila do tajov dobrodružnej literatúry. Pri jej čítaní zo šesťdesiat rokov starého prekladu dobrodružstiev Robinsona Crusoa ostali ticho aj notorickí vyrušovači :) Pani Tonka však ulahodila nielen detským dušiam, ale aj mlsným jazýčkom, keď svojim mladým poslucháčom priamo v triede pripravila koláčiky podľa tradičného receptu dolnozemských Slovákov. Kiežby sme si častejšie, a nielen v októbri – mesiaci úcty

k starším pripomínali, akým pokladom sú pre nás naši starí rodičia a čas strávený v ich blízkosti.

Mgr. Monika Andrejčáková

Žiacka školská rada

Tak ako na ostatných školách, aj na tej našej funguje Žiacka školská rada (ŽŠR). Vznikla predminulý školský rok z iniciatívy pani učiteľky Strigačovej, aby reprezentovala a zastupovala hlas žiakov našej školy. Tiež nás učí organizovať si podujatia, diskutovať medzi sebou aj s učiteľmi, podporovať rôzne dobrovoľnícke zbierky a vedie nás k zodpovednosti.

Tvorí ju deväť členov – zástupcov jednotlivých tried od tretieho po deviaty ročník. ŽŠR už zastrešovala viacero rôznych projektov, ktoré vznikli z iniciatívy samotných žiakov. Tento rok sa nám zatiaľ podarilo zriadiť školský bufet (samoosbslužňu), na konci októbra sme zorganizovali pre mladších žiakov Dušičkovú párty, riešili sme problém s kolobežkami a bicyklami, niektorí z nás pomohli s finančnou dobročinnou zbierkou pre Plamienok a tiež sme sa zapojili do výzvy zberu plyšových macíkov pre malých pacientov z NÚDCH na Kramároch. Stretáme sa pravidelne, každý piatok poobede, cez 6. vyučovaciu hodinu. Neváhajte a obracajte sa na nás s vašimi problémami, podnetmi, nápadmi či sťažnosťami, budeme ich rozoberať a snažiť sa vám pomôcť. Pozývame medzi seba každého aktívneho žiaka, nemusí byť ani členom ŽŠR.

Nina Tereza Andrejčáková,
členka Žiackej školskej rady

Na tému žiacka rada sme vyspovedali aj žiakov prvého stupňa. Boli sme zvedaví, či o nej už počuli a či vedia, ako funguje v praxi.

Aká je úloha žiackej rady? Čo sa tam robí?

Lukáš, 3.B: V žiackej rade sú deti na to, aby pomohli škole.

Matias, 1.A: V školskej rade sú tí, ktorí chcú vylepšiť školu. Členovia rady vylepšujú plány na zlepšenie školy.

Liana, 2.A: Členovia rady sa radia a diskutujú.

Dominik, 3.B: Diskutuje sa tam, riešia sa tam veci. Členovia sa tam sa rozprávajú a radia sa.

Hanka, 2.A: Členovia rady sú tam nato, aby sa tam niečo dohodli. Zhovárajú sa.

Markus, 3.B: Školská rada je na to, aby určovala pravidlá, ako sa deti majú správať. Riešia tam problémy.

Oliver, 3.B: Členovia rady sa stretávajú nato, aby mohli riešiť veci.

Sofia, 2.A: Stretávajú sa, aby riešili dohody.

Adelka, 2.B: Rada rieši, ako by mala vyzerať škola.

-red-

V školskom klube je nám fajn

Škola je naším druhým domovom. My všetci v nej trávime veľa času, a preto je podstatné, aby sme sa v nej mali dobre. Gro tvoria, samozrejme, pedagógovia, ktorí nás sprevádzajú v procese učenia sa, vedú nás k novým oblastiam i vedomostiam. Veľmi dôležitú úlohu však zohráva aj náš súkromný školský klub, kde sa o nás starajú pani vychovávateľky.

Klub má 4 oddelenia, kde po vyučovaní oddychujeme, hráme sa i tvoríme. V klube je vždy živo, nakoľko máme stále pestrý program. Nie je možné vymenovať všetko, tak aspoň tie hlavné aktivity.

V septembri sme mali zaujímavé čítanie na pokračovanie (GuľkoBombuľko, Websterovci, Pipi Dlhá Pančucha). V rámci Svetového dňa prvej pomoci nám prišiel prednášať pán Kopl, ktorý nám ukázal základy prvej pomoci. Dostalo nás aj sférické kino, ktoré mnohí videli po prvýkrát.

V októbri sme mali tvorivé dielne, z ktorých sme si urobili výstavku. Čítali sme na pokračovanie, púšťali šarkany, absolvoval sme Jabĺčkofest, na ktorý sme napiekli dobroty a potom ich aj všetci ochutnali. Koláčiky chutili aj našim rodičom, ktorí nám pri pečení pomáhali. Vybrali sme sa aj do seneckého kina na film Maznáčik, ktorý mnohých dojal. Stihli sme aj Prvácku pasovačku, ktorej sa zúčastnil celý prvý stupeň.

V novembri sme pokračovali v čítaní. Keďže bol Svetový deň dobra (13.11), diskutovali sme o dobrých skutkoch. Mnohé z nich sme zrealizovali, a to nielen v mesiaci november. V rámci klubu sme boli na zábavnom výchovnom koncerte o separovaní odpadu, kde sme sa dozvedeli, ako chrániť našu prírodu.

Decembrové čítanie patrilo vianočným príbehom, pripravovali sme sviatočnú výzdobu a skrášľovali náš klub. Pani vychovávateľky s nami veľa tvorili. Nezabudli sme ani na dobré skutky. Zapojili sme sa do charitatívnej zbierky Koľko lásky sa zmestí do škatule od topánok. Pre babky a deduškov v domovoch dôchodcov sme nachystali škatule s darčekmi, ktoré ich na Vianoce potešia. Prispeli sme aj do zbierky na útulky zvierat v Šamoríne, v Brezne a v Pezinku. Pripravovali sme sa na vianočnú akadémiu a spievali koledy. **-red-**

Určite si pozrite!

V poslednej dobe som videl dva pozoruhodné filmy. Obidva spájala najmä túžba po slobode, sila rodiny a fungovanie spoločnosti. Každý z nich sa odohrával v inej dobe. Jeden za tvrdého komunizmu v NDR, druhý v súčasnosti na Slovensku. Aj keď sa každý z filmov odohráva v inom prostredí a v inej dobe, obidva mali rovnakú myšlienku a uchvátili ma natoľko, že som neváhal napísať o nich svoj názor.

Film Balón zobrazuje život vo východnom Nemecku v roku 1979. Je to príbeh rodiny, ktorá nesmierne túži po slobode, a tak sa rozhodne, že si svoj sen splní. Nie je to však také jednoduché. Ako iste viete, v tej dobe bolo Nemecko rozdelené na východné a západné, delila ho prísne strážená hranica, cez ktorú nesmel nikto prejsť. Tento príbeh bol nakrútený podľa skutočnej udalosti a hovorí o tom, ako sa pokúsili dve rodiny dostať do západného Nemecka pomocou balóna. Určite si viete predstaviť, ako taký balón v noci svieti, preto museli letieť aspoň dva kilometre nad zemou cez oblaky, aby ich pohraničná stráž nespozorovala. Ďalší fatálnyproblém nastal, keď v dôsledku vysokej vlhkosti plachta balón preťažila natoľko, že ich vo vzduchu neudržal. štvorčlenná posádkatak skončila v hustom lese.Útek sa nepodaril, skončili len sto metrov pred hranicou, museli sa vrátiť späť domov. Keďže si rodina uvedomuje, že svoj útek dlho v tajnosti neudrží, uvažuje nad postavením nového balóna. Spolu so svojimi známymi pracujú takmer nepretržite na svojej ceste za slobodou. Koniec vám už neprezradím, či sa protagonistom útek za slobodou podaril, zistíte, keď si tento napínavý film pozriete sami. Okrem napínavého deja sa mi páčilo aj prostredie filmu, lebo veľmi presne zobrazovalo každodenný život ľudí vo východnom Nemecku.

Druhý films názvom **Nech je svetlo** sa odohráva v istej zabudnutej dedinke na Orave a vykresľuje príbeh o otcovi, ktorý odišiel za prácou do Nemecka.

Nastali sviatky a otec sa vracia ku svojej rodine. Postupne však zisťuje zarážajúce skutočnosti o svojom najstaršom synovi. Ten sa údajne podieľal na šikane spolužiaka spolu s miestnym mládežníckym gangom – tzv. brancami. Počas filmu som skoro ani nedýchal, zarážalo ma správanie niek-

torých ľudí – napr. miestneho farára, ktorý túto skupinu kryje. Zaujala ma postava matky, ktorá najprv nečinne sledovala správanie svojho syna a záľubu manžela v strelných zbraniach, ale v rozhodujúcej chvíli vedela povedať rozhodné NIE. Mne z toho vyplynulo, že ak máme odolať nástrahám tohto sveta, tak rodina musí držať pokope. Skutočne vám odporúčam si tento film pozrieť čo najskôr, lebo naozaj stojí za to.

Keby som mal oba filmy hodnotiť hviezdičkami, dal by som im 10 hviezdičiek z 10.

Filip Barka, 8.A

Spomienky na leto

Moje prázdniny

Moje prázdniny sa začali po odzvonení zvonu, ktorý ohlasoval koniec školského roka. Svoj hneď prvý týždeň leta som strávila brigádovaním v anglickej súkromnej škôlke v Bratislave. Ďalší týždeň som aj s kamarátkou brigádovala v anglickom detskom tábore, tiež v Bratislave. Počas tohto týždňa som sa toho dosť naučila. Napríklad, aké ťažké je zarobiť peniaze a ako ich hneď neminúť.

Po brigádach sme sa všetky vnúčatá vydali s babkou a dedkom na Oravu. Ako vždy tam bolo super. Po únavnom a hlučnom týždni som mala konečne týždeň voľna.

Keďže som sa doma nudila, rozhodla som sa upiecť tortu. Už na záver som otvárala konzervu s jahodami, keď som sa celkom hlboko porezala na konzerve. Kým som sa spamätala a zistila, že to nie je len malé škrabnutie, krv kvapkala všade naokolo. Mama mi rýchlo zastavovala krvácanie a ja už som si myslela, že mi asi odrežú prst. Našťastie som sa vyhla šitiu, aj keď môj prst vyzeral ako po masakri. A polovica leta bola preč.

Konečne prišiel čas na dovolenku. Do

Kanady som sa už veľmi tešila. Po 10 hodinovom lete sme mali prespať v hoteli v Toronte a na druhý deň nás čakal ešte 2 hodinový let do Halifaxu. Už sme sa chystali spať, keď tu zrazu sa spustil požiarny alarm, že na 6. poschodí hlási požiar. A tak sme v rýchlosti schádzali z 7. poschodia na prízemie a von. Po asi 20-tich minutách, kedy dorazili 3 požiarne autá, sme zistili, že to bol falošný poplach. Vystresovaní, ale unavení, sme zaspali.

KOPNUTIE MÚZOU

Na druhý deň nastalo veľké stretnutie s rodinou. Vyobjímali sme sa a tešili, že sa po 3 rokoch znova vidíme naživo. Cez kontroly na letisku nám nechceli veriť, že sa naozaj 8 ľudí zmestí do jedného domu môjho uja, tety, sesternice, bratranca a druhej sesternice. Ale naozaj sme sa zmestili. Ich typický kanadský trojpodlažný úzky dom nás pohltil všetkých. Síce sme spali mesiac na nafukovačkách, ale hlavné bolo, že sme spolu.

Týždeň sme objavovali krásy Halifaxu a hrali sme sa stolové hry alebo basketbal na školskom ihrisku ich neďalekej školy za domom. Na tri dni sme sa vybrali na P.E.I. (ostrov princa Edwarda), kde žila spisovateľka Lucy Maud Montgomery a napísala Annu zo zeleného domu. Ostrov bol naozaj nádherný. Potom sme si užili ďalších pár dní Halifaxe a vybrali sme sa na CapeBrenton - nádherná prírodná rezervácia. Boli sme na skylinetrail - túre po hrebeni kopca. Bolo odtiaľ krásne vidno oceán. Raz sme tam zahliadli aj kosatku. Po krásnych zážitkoch sme sa vrátili do Halifaxu a užívali si posledné chvíle s rodinou.

A potom prišiel čas na lúčenie. Nikto sa neubránil slzám. Po 12. hodinách letu a 4. hodinách v taxíku v zápchach v Budapešti, sme doma hneď zaspali. A bolo to. Koniec leta. Až príliš rýchlo to ubehlo. A také boli moje prázdniny. Aké boli tie vaše? **Lucia Kopcová, 9.A**

MODLITBA ZA MALÉHO PRINCA

Bože, daj, nech nezabudne chrániť ružu sklený zvon.
Bože, daj, nech nie som smutná, nech svet vidím ako on.
Bože, daj, nech sa zas vráti, veď je ešte planét veľa.
Bože, daj, nech nepoznáme prázdny život bez priateľa.
Bože, daj, nech nezabúdam vidieť Zem v jej plnej kráse.
Bože, daj, nech dospeláci deťmi vedia stať sa zase.
Bože, daj, nech sa mi darí viac než okom vidieť srdcom.
Bože, daj, nech pýcha, závisť nie sú mojím planým radcom.
Bože, daj, nech viem byť slušná,aj keď sa mi nedarí.
Bože, daj, nech ďalšiu z planét objavia dnes hvezdári.
Bože, daj, nech biznismeni s kráľmi nájdu pokoru.
Bože, daj, nech viac než v číslach máme v ľuďoch oporu.
Bože, daj, nech lietadielko letí hladko ponad púšť.
Bože, daj, nech sme vždy s niekým,žiť bez lásky nedopusť.
Amen.

Tereza Vozárová, 8.A

Vianočná anketa

Vianoce sa blížia, čo je citeľné aj v našej škole. Ozdobené triedy, školský klub, prípravy na vianočnú akadémiu...Všetci ich už cítime. Tešíme sa na ne všetci rovnako: učitelia, vychovávatelia i deti. Každý však na niečo iné. V školskom klube sme zisťovali, na čo sa kto teší najviac.

Peter, 4.B: Najviac sa teším na darčeky. Konkrétne na videohru a lego.
Alex, 4.B: Teším sa na to, že prestanú chodiť vianočné reklamy. Najviac si želám, aby bola celá rodina zdravá.
Lukáš, 3.B: Teším sa, že sa stretneme celá rodina. Mojím darčekom bude, keď príde bratranec.
Martin, 4.B: Bude super, že sa stretnem s rodinou. Pod vianočný stromček si želám kľud.
Iza, 2.A: Teším sa na darčeky a na to, že budem mať narodeniny. Chcela by som pod stromček nejakú mikinu a topánky.
Lori, 3.A: Teším sa na to, že bude sneh. A ešte na Lego Frozen.
Dominik, 3.B: Darčekom pre mňa bude stretnutie s rodinou. A ešte auto na ovládanie.
Miška, 4.B: Teším sa, že budú prázdniny. Chcem dostať počítačovú hru.
Zojka, 4.A: Teším sa, že budem s rodinou a prajem si, aby sme boli všetci zdraví.

-red-

Recepty

Vianoce sú sviatky plné dobrôt a vôní a preto vám prinášame tieto recepty z kuchárok našich pani učiteliek a žiakov.

Tradičné voňavé linecké pečivo pani učiteľky Moniky

750g hladkej múky
500g masla/rastlinného tuku
250g práškového cukru
3 žĺtky
citrónová kôra
ríbezľový lekvár

V múke rozmrvíme maslo alebo tuk, pridáme preosiaty cukor, žĺtky, postrúhanú citrónovú kôru a zamiesime. Cesto rozdelíme na tri bochníky, ktoré na pomúčenej doskr vyvaľkáme, povykrajujeme keksy, dáme na plech a upečieme. Vychladnuté pospájame ríbezľovým lekvárom.

Výborné žĺtkové rezy pani učiteľky Lenky

150g hladkej múky
200g práškového cukru
200g pomletých orechov
5 vyšľahaných bielkov
200g masla/rastlinného tuku
Poleva:
5 žĺtkov
200g práškového cukru
1 balíček vanilkového cukru

Z múky, cukru, masla a orechov umiesime cesto a vmiešame doň vyšľahané bielky. Cesto vylejeme na plech vystlaný papierom na pečenie. Pečieme 20 min. na 180°C. Na ešte horúci koláč natrieme polevu. Po vychladnutí nakrájame a podávame.

Typické východniarske bobaľky s makom a medom od Ester zo 7.A

500 g múka polohrubá
1 ks vajce
2 PL cukor kryštál
1/2 ČL soli
1 kocka droždia
300-400 ml mlieko sladké
80 g tuk
500 - 600 ml mlieko
400 g mak
med

Spravíme si kvások: vlažné mlieko (nie horúce), 2 PL cukru, rozdrobené droždie. Do preosiatej múky rozklepneme vajíčko, čajovú lyžičku soli, tuk a vykysnutý kvások. Spracujeme cesto pomúčime a necháme vykysnúť prikryté utierkou na teplom mieste cca 45-60 min. Po vykysnutí cesto vyvaľkáme na asi 1 cm a vykrajujeme malým pohárikom bobaľky, ktoré ukladáme na vymastený alebo papierom na pečenie vyložený plech. (nie príliž blizko, bobaľky vyrastú!) Pečieme pri teplote 250°C do ružova. Medzitým si ohrejeme mlieko, aby bolo horúce, pridáme pomletý mak a osladíme podľa chuti medom alebo cukrom. Bobaľky zalejeme a necháme chvíľu odstáť, aby zmäkli.

Elenka Jasenovcová, 7.A

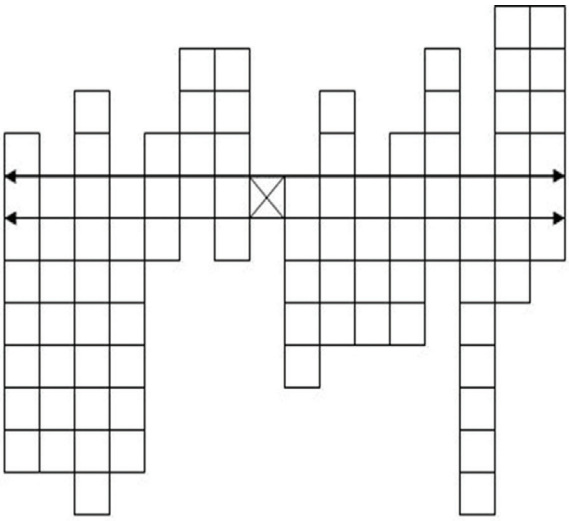

1. Ten, kto pomáha učiteľovi
2. Opak pozitívu
3. V Jaslovských Bohuniciach je jadrová...
4. Mesto, kde zvyčajne žijú celebrity v Amerike
5. Cestujeme s ňou po vode
6. Topánky patria do...
7. Druh epiky
8. Minerály a horniny sú...
9. Druh hudby
10. Vedci sú...
11. Ľudský orgán
12. Dravý vták
13. Vidí do budúcna
14. Potopila sa 14.04.1912
15. Má meniny 07. 04.

Vtipy

- Sused, predaj mi tú sliepku.
- Dobre, ale príď až večer.
- Čo, nemáš čas?
- Ale nie, možno do večera ešte znesie vajce.

•

Bol to koncový hráč. Končili u neho všetky akcie jeho mužstva.

•

V polčase futbalového zápasu vojde do kabíny rozhlasového reportéra tréner domáceho mužstva:
-Počúvajte, nemohli by ste komentovať trochu pomalšie? Moji chlapci už nevládzu tak rýchlo behať!

•

- Box je nádherný šport, - hovorí jeden z divákov.
- Ste azda tiež boxer, - pýta sa ho sused.
- Nie, ja som zubár!

•

Zips vymyslel istý Švajčiar. Aj jódlovanie, keď ho vytiahol...

•

Janko a jeho otec boli v Tescu na nákupoch. A Janko začne hovoriť:
-Oci, kúp mi čokoládu!
Otec nato:
-Nekúpim, stojí veľa peňazí!"
Janko:
-Tak mi daj aspoň facku!"
Otec:
-Začo?
Janko:
-Lebo budem plakať a mamina mi kúpi!!"

•

Viete prečo sa Janko Hraško nesmie sprchovať?
- Lebo by naklíčil.

•

Mamička na pieskovisku synčekovi:
-Nebi toho chlapčeka lopatkou po hlave...
Spotíš sa a prechladneš.

•

Príde Janko domov zo školy a hovorí svojej mame: Mami, predstav si, že som dostal jednotku.
Mama: Vážne?
Janko: Nie, iba si to predstav.

•

Vtipy

Miško, čo robíííš?
-Papám sekundové lepidielko.
-Čoooo????
-Mm mmmm mmmm.

•

Janko, a z čoho si dostal tú päťku? - pýta sa otec. - To kvôli Hviezdoslavovi. - Tak sa s ním prestaneš kamarátiť!

•

Zajac hovorí snehuliakovi:
Daj mi tú mrkvu, inak použijem fén!

Nájdi všetky násobky čísla 9

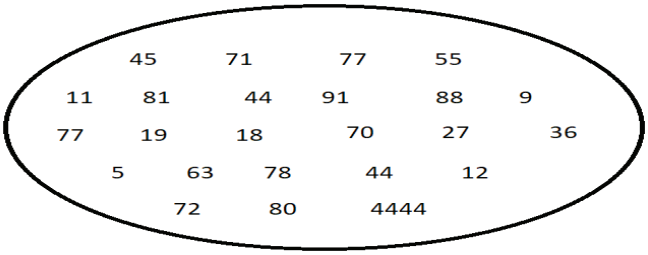

Koľko štvorcov a obdĺžnikov je na obrázku?

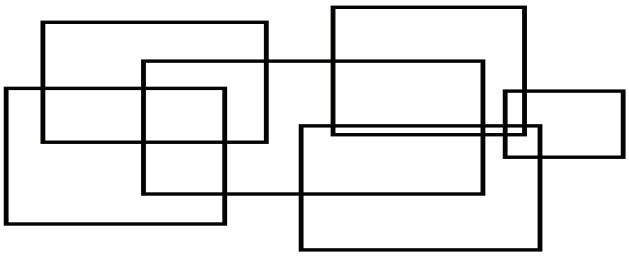

Hrdinovia Rifteilu
1. Hrdina si poletuje po meste Rifteilu.
2. No niečo zahliadol.
Sú tu zločinci
Ahoj Tadpol, ako ti môžem pomôcť?
Neboj sa, Už som ich poslal...
TO BE CONTINUED...

Slovensko je mega!

Na konci uplynulého školského roka naša škola vyhlásila letnú fotosúťaž pod názvom Slovensko je mega! Do výzvy posielať najkrajšie fotografie z miest Slovenska, ktoré deti počas prázdnin navštívia, sa zapojilo približne dvadsať detí, avšak počet fotografií sa vyšplhal na takmer päťdesiat. O troch víťazných fotografiách rozhodli deti v septembrovom tajnom hlasovaní. Víťazi Šimon Andrejčák, Oliver Gábor a Adelka Kyselová sa tešili nielen pekným knihám o Slovensku, ale aj možnosti predstaviť ostatným deťom bližšie miesto, odkiaľ ich fotografia pochádza. Všetci traja túto možnosť využili a na nástenkách na prvom medziposchodí umiestnili pútavé prezentácie.

Oliver Gábor

Adelka Kyselová

Šimon Andrejčák

V súťažení budeme pokračovať aj naďalej, tentokrát prostredníctvom nášho časopisu. V každom čísle uverejníme fotografie, ktoré nám pošlete. V prípade, že ich bude príliš veľa, vyberieme tie najlepšie. Musia byť v dobrej kvalite (nad 1 MB), tematiku už necháme na vás. Na konci roka redakčná rada rozhodne o víťazovi, ktorý získa zaujímavú cenu a jeho fotografiu zverejníme v časopise. Ak sa chcete do súťaženia zapojiť, pošlite nám fotku na email casopisinaki@yahoo.com.

-red-